

جانیت که اسلام شود کفر تمام	ولہ	و ان کفر متبدل شود با اسلام
خاصیت آن مقام تبدیل می شود	ولہ	تعییل کن و زود بدانجا می خرم
ای آنکه همه در مقامات زنی	ولہ	دعوی کنی و درم ز کلمات زنی
خود را شناختی به تحقیق بنور	ولہ	و انم نفس از تجلی ذات زنی
صاحب عالی که نور عینش در روز	ولہ	العیون نور خبت کرده فیروز
در پیش کسی بود که در پرده غیب	ولہ	بهم شده با ولبر عالم افروز
کامل نبود که نور با ما بیند	ولہ	یا از سر کشت از فرج سمار بیند
کامل بود آنکه از سر تحقیقات	ولہ	در هر چه نظر کند خدا ما بیند
بچوین و چکویه هست آنج لبر ما	ولہ	و هستی ذات خویش باشد کیا
هر کس گویند کند او با مردم	ولہ	کفر محض است و خدائی خدا
تا چند زنی لاف که مرد کارم	ولہ	وز کعبه مقصود خبر دارم
برگویی بمن ایشان آن منزل نور	ولہ	تا از تو تحقیق بمن بنیادم
آنجا که تمام دیده با گردیده	ولہ	وز نیک و بد خویش طبع بر دیده

<p>برگویی اگر ترا خدا بگزیند</p>		<p>آینه تمام خوانده اند این شهر</p>
	<p>وله</p>	
<p>اندرون خلق همه روشده اند اندوی خودشن کجایی بد شده اند</p>		<p>جمعی که ز خوشترین مجرب شده اند آینه صفت گشته همه پاک نهاد</p>
	<p>وله</p>	
<p>واقف نشده بچلپی از دروم بانغیر اگر نفس زخم نامروم</p>		<p>تا بر سر کوی عشق نماند چند بنجا بل سدا ز آتش</p>
	<p>وله</p>	
<p>بیدرودم اگر زود گمش بگردم ایصال اگر زود کنز نامروم</p>		<p>المنت لقا که از ازل دروم آینه بل بند بند و مخلص خویش</p>
	<p>وله</p>	
<p>خوشید جمال او همه جابان بر جان دیدم نهورا و بود وین</p>		<p>در بر پستان نوره ام سرگردان در کعبه و تجسان در مسجی بود</p>
	<p>وله</p>	
<p>شادی نماند صون همی است باید ببار دیده بر غنچه است</p>		<p>در دگر کسی که بی الم باشد است آنکس که در اجوی بر عقل و سیر</p>
	<p>وله</p>	
<p>شادی و نشاط اندک کم است گر ساغر ایام ما هم باشد</p>		<p>دنیا که تمام محنت زهر باشد چیزی که در دهنش شکر و دود</p>

	وله	
افسوس که نسبت فنا باید شد این عالم فانی چونانند کبک		دیر منفسان چو جدا باید شد دل بسته این در آن چرا باید شد.
	وله	
بر عمر مکن تکیه که بر باد هو است موشمال غزیری که درین دامننا		یاران مرده فتنه اندو این نوبت ما فانی از خویش گشت باقی بچند است
	وله	
من ز فتنه و دجل مانده برت اردنرا رهنما ز روی مرحمت صدر نما		بگذر ز جفاکاری خود ای دلدار از روی وفا بیا و کارش بگذار
	وله	
شخصی که غزیز حضرت محبوب است واگس که در اخلاص محبتش باشد		بر کس که بود دشمن او مردوست بیشک و گمان از او خدا خشنودست
	وله	
در عالم فانی که زند اندود بود باشی تو و کیل بنده اند بر کا		آیا چه کنم که عاقبت بود بود دائم همه آن کنی که با سود بود
	وله	
مهرق بطلبگاری او گردیدیم چون نیک نگرددیم آرزو یقین		فد نیک و بد خویش طمع بریدیم بازو بشستم وز خود به بریدیم
	وله	

<p>با آنکه شستم در خود به بریدم بزرگ بود هر دو جهان خندیدم</p>		<p>در آنمه تا جمال لب بریدم هستی وجود من تباراج برود</p>
	وله	
<p>از مهر خردا که بوی فانی کنیید ز نهار که دعوی خدای کنیید</p>		<p>ای منصفان چه جهان کنیید چون نور و صوفی خوشترین بیا</p>
	وله	
<p>دل از دو جهان بهین ترا بگریزم کز دیدن تو سیر نگردد دیده</p>		<p>ای راحت تو در این جهان خردید خواهر که علی الدوام پشت بشم</p>
	وله	
<p>بچه خوب با فقرانی شاست باشه خجسته چینی بجای شاست</p>		<p>عاشق شدم به بر بانی شاست جانی که در آن نام باشد ز شاست</p>
	وله	
<p>فردی هر عالم از جان حاصل کن خود را چون عمل نباتات حاصل کن</p>		<p>گر اهل دلی مهر علی و روح کن خواهی که عزیز برود عالم کنی</p>
	وله	
<p>در غرض نیاید تمنایت کرده فتمت بخدا که هر خدایت کرده</p>		<p>گر چشمه ز فلک برایت کرده گر چشمه خدایه ز نهایت باشد</p>
		<p>خاتم الطبیع</p>
<p>بسیکون ز خدا جدا نباشند</p>		<p>فنا صان خدا جدا نباشند</p>

سرستان نماز و عبادت و حیدر و صبور می کشان عسکر توحید را ایشیت تا دنیا
 که بگرداند سبانه دین ایام فرخنده فرجام دیوان ایدت نشان از شرفستان توحید
 و عزانست و تجلی کرم طائف بی پایان یعنی دیوان حضرت خواجه قطب الدین
 اوشی خجندیار کالی قدیس و از خزائن اسرار خاطرانیه خلوت قدرتمند و الهامین
 ربوبه الود صلیب رفیق طریق شریعت و ملائمت بر شمس طائف حقیقت و معرفت
 نور اصم محیط و مدت نشاء بر ویت در کثرت و بی ماوراء و قطب سبانه ایما شکر بقیه الی طاف
 یعنی حضرت ممدوح الالقاب که در لایعات و توفیق محاسبات ستای غمخیز و زبده عالی پند و نوبی
 مستجاب له دعوات بوده که هر چه از زبان مبارکش با آمدی همان طور نمودار نیستی آن که اولیا
 واجهال اصغیا خرقه فقر و ایدت از حضرت خواجه عید الودین سنجی پوشید و زبده
 از سادات اوشا بوده که آینه ابراست از نقیبات ماوراء و تپه و در سینه سینی از نسب
 شریفش بر چهارده و هفده بحفرت امام حضرت ابوالفضل علیه السلام میرسد و در توفیق خجندیار
 چنین نوشته اند که بر راه حضرت خواجه و صدون بجز پنج سالی در خدمت تیش از حضرت
 حاضر آمدند شیخ فرمود که ای فضل عجب خجندیار هستی که خضر علیه السلام ترا بر من جو او کرده اند
 زمان بدین لقب لقب شدند و لقب مبارک عالی را بدین طور ذکر کرده اند که زوجه
 حضرت پناه حضرت خواجه قدس سره گاه گاه از بسایه دامم گرفتگی روزی همسایه گفت که
 اگر با بنای شیر کارها بملاکت سید آن پاکدمین موکند یا در کرد که با در کرد و در نزد هم
 حضرت خواجه شنید فرمود که بسم الله گوئی و دست بطاق بی چند آنکه خواهی کرد با کسی
 که زمان تنگ یا کلیمه بد معنی میباشند بمبارکی پس چنان کرد و بکا کما یافت بنا بر آن لقب
 حضرت خواجه قطب الاقطاب در کتاب سیه الاقطاب بسیار می مسطور است تاریخ ولادت

در ششم ہجری بودہ و وفات شریف چہارم ماہ ربیع الاول ۸۳۲ ہجری بتواریخ آمد و کتاب
 سیرالقطاب لعل اتقال حضرت خواجہ ابدین مہارت نوشتہ اند کہ روزی بختیاریہ والا جاہ
 حضرت خواجہ ہنگامہ سماع گرم بودہ والا این بیت را میخواندند بیت عاشق رویت کجا میند
 کبس و بت موت کجا یا بد خلاص + خواجہ را حالت وجد طاری شد تو الا ان پیش خود
 طلبیدہ تو اجدی فرمود کہ ہمدردین اثنا غزل خوانان این بیت آغاز کردند بیت کشنگان
 جنم تسلیم را + بزبان از غیب جان دگرست + از استماع این بیت حالت آن اہل کمال
 چنان شد کہ بعد روزه درمی بیاباجست میکردند و بزندان می آمدند تا کہ روز ہمدردین
 کہ جز بوقت نماز ہوش نیامدی و بعد از نماز روز ازین مہر تو تسلیم اسم ذات ہر شاہ جاری
 و قطره های خون چلیدن گرفت و ہر قطرہ کہ بزمین فتادی نقش آتد منتقش شدی بعد
 چار ہذا ہر روز بہر اعضا صدای سجان آتد بر آمدن آغاز شدہ از قطرات خون گلہ
 سجان آتد و آتد تو می گشت و دیگر کا و کہ غزل خوانان میگفتند کشنگان جنم تسلیم را
 و تا دم حضرت خواجہ بیدم و سجان مخلص میشدند و وقتیکہ میگفتند ہر زبان از غیب
 جان دگرست + بازندہ میگفتند و چون مرغ نیم بسمل می طپیدند روز پنجم از آغاز
 سماع حاضران مخلص تو الا ان ما از خواندن مصرعہ ثانی با شتاب منع فرمودند ہماندم
 حضرت خواجہ فرود برود جان غریب سجان سپرد و چنانچہ تا رہنمائی تولد و وفات شریف
 در حالت لطیف است +

تاریخ ولادت حضرت خواجہ قدس سرہ

جناب شیخ قطب الدین اوشی بتولیدش رقم کن قطب عاشق	کہ بود از مقتدای شیخ و ہم شاب جویم عاشق سادکب و فیاب
--	---

تاریخ وفات حضرت خواجہ قدس سرہ

عجب تاریخ و صلح گفت سرور	ز قطب الدین قدس قطب قطاب
و در تاریخ او جنبت مقام ست	و در باره عالم الاسرار و ریاض

چون نسخہ صحیح دیوان تبرک مجھ تک نام دستیاب شد انرا از عقلمت لائیبی انکا
 برای افادات خواص و عوام نام از میمان محبت و درت سر شہزادہ دانش وقتوت جناب
 منشی نوکشور صاحب دام اقبالہ زبان نعت فرمودہ بکتابت کاپی خوشنویسی
 نمبر صاحب استعداد و زمین سلیہ منشی شیور پشاور صاحب فیض مطبع اوہودہ اخبار نعت او
 آلودہ حالت کتابت بر ثبوت سند دیوان موصوف و بشیوع اثر تصرف اہل باطن حوالی
 تابان شماع معین برومی کا یاد معنی و مطلع مشربین کہے اہل لیل و نیاہن نعت زبان +
 اسی در معفات حدت تو لال محفل ماہ خوشنویس نمبر اول کتابت کراچی قافیہ صوم شہ جاتیہ عالی
 گذاشتہ تجرماندہ بالاخر بحدیث اساتذہ ارحام ان کتاب الدولہ ہما و قلیق رفتہ با جواد عزیز کہ فرمودہ
 کہ این کلام اہل ظاہر نسبت کہ در غایب شاید بلکہ کلام اہل تدوین صاحب باطن عالی شانست مباوت
 بتصرف و انبود و غیر صاحب را بر آہ گرفتہ بحضور شد خویش عالم علوم صاحب مذاق مولانا مولانا
 محمد عبدالرزاق صاحب دام فیض کہ انما حضرت ارادت و بیعت داشتند باہمی حاضر آمدہ ہند
 نخصوع آن مقام شہدہ او انمودند بماندہ حضرت مولانا فرمود کہ توقع کنید و خود اندرون ہند
 پانہاوند و بعد ساعتی برآمدہ فرمودند کہ حضرت خواجہ ہند ثانی مطلع چندین فرمودہ کہ وہی
 معفات حدت تو محفل نارسا چنانچہ ہاں لفظ نوشتہ شدنی بحد دیوان تبرک و مشورہ نزد استاد
 شائقین تجنیاً و تبرکاً بصحت الکن باروم و مطبع علی مقام گھنہ حضرت گنج در کوٹھی خانہ مالک مطبع
 ماہ اگست ۱۹۰۷ء ہاں مطابق ماہ رمضان ۱۳۲۶ ہجری بدین طریق طباع بر آمانت گروہ فقط

انگلیسیات غنا مفسر و همین چنان
دیوان آن -

دیوان خواجہ حسین الدین چشتی بیہار
آبائے مراد آبادی سے اس میں کوہ بنو

۱۔ دیوان گدالہ مفسرین کا کلام -
۲۔ دیوان وصالیات مفسرین شیب کا کلام
۳۔ دیوان نرت کمال جو کمال مفسرین سے
چین سراپا -

بسیح ہوا -
دیوان حضرت نور اللہ اعظم انبیا و شہداء
شیخ علی الدین عہد نقاد گیلانی تخلص سو -
دیوان نعتی - اوستا و اہل زبان کا کلام ہوا

۴۔ دیوان تہذیب کلام ہنگام پیری -
کلیات تلویغاریالی - تصنیف صدر ایٹھا
بہتر نظریالی -

جلوایع نعتی رشتی اور جو بوقت کا ترجمہ
کئے ہیں وہ نادرست ہونے کی وجہ سے ظاہر
دیوان نعتی - مدنی دیوان مستطاب
نعتی شہیری -

دیوان تلویغاریالی تصنیف -
دیوان حساب کامل - اندر لا محمد علی
سائب تبریزی -
ایضا - انتخاب دیوان -

دیوان حساب - از خود نانک کوشی تہذیب
شرعی دستویہ رئیس کثرہ -

دیوان حافظہ مفسر نوظہار ناگاشان بسیح
رشد صاحب باہن بقب بساں ایضاً حضرت
خواجہ حسین الدین حافظ شیرازی -

دیوان موزون - از خوش نگری پنجاب
راجہ رام تراکن شری دستویہ کثرہ -

ایضا - مبدع و جدید بہت خوش
شرح دیوان حافظ - باہل عالی و سہکات
سولہ تصنیفات مولوی سید نور مودق علی

دیوان ناصر علی - شاعر ناسر کا کلام -
جو بہر نظم - بیچہ بیان ذرا دل جو کمانی پن پن
اور ایک سا کہ شش براہر شکر کلام ہر جو کلام

انجام بسیح -
دیوان شمس تبریزی مشہور کلام از رشیدی
علی ہند اور بن گنگداس مفسر شمس تبریزی

مزا صاحب سے لکھے -
دیوان کشنی - از مولانا فضل بید مولوی
شاہ سلامت لکھے -

دیوان حضرت امام شہید اول غریب
دیوان حضرت امام شہید اول غریب

دیوان کشنی - از مولانا فضل بید مولوی
شاہ سلامت لکھے -

دیوان کشنی - از مولانا فضل بید مولوی
شاہ سلامت لکھے -

دیوان کشنی - از مولانا فضل بید مولوی
شاہ سلامت لکھے -

دیوان کشنی - از مولانا فضل بید مولوی
شاہ سلامت لکھے -

دیوان قاسم سکرام مگر مذکورے نامی زیادت
قاسم دیوانہ۔

دیوان نویدی۔ فارسی نظریات مفید
یا و آردی بتدیوان۔

رباعیات مخیرخام۔ مثنوی پر رباعیات نقل
دواوین اور استادون کے کلام کے اعلیٰ سے
کی اسندی ہیں۔

اختراع جدید صنایع شہی میں نادر کلام
از جلوہ زور طبع راست کشن کار کشین ضلع مراد آباد
قصائد در حیدر نظام۔ نواب نظام الدولہ
محمد مراد علی خان۔

قصائد و مثنوی خزان۔ مصنف مولوی عبدالحمید۔
قصائد پر فوائد۔ مصنف کنش کنش لال
بجبت تخلص۔

قصائد عرفی مثنوی۔ مصنف مولانا جلال الدین
عرفی شیلازی۔

قصائد بدر چای مثنوی مع زینبک مصطلحات
ساقی نامہ ظہوری۔ مثنوی۔

قرآن السعدین۔ مثنوی حضرت امیر خسرو دہلوی

کلیات و دواوین ارو و

کلیات انشا بلاطہ خان۔ بیچہ طبع نام
قافیہ بلخ میر انشا انشا خان انشا تخلص
محمد نواب سعادت خان میں اول سے مقرب

ماخوذ جواب تھے۔

کلیات نساخ۔ عمدہ کلیات حسین نادر
سماں شامل ہیں۔

۱۔ شاد عشق۔ ۲۔ سخن شہا۔ ۳۔ شاد نساخ

۴۔ مغرب دل۔ ۵۔ دفتر خیال۔ ۶۔ گنج ترانہ

۷۔ چشمہ فیض۔ ۸۔ قند پارسی۔ ۹۔ ہنر ہنر

۱۰۔ اقطاب منتخب۔ از جلوہ گری طبع و قلم مولوی

عبدالمصطفیٰ خان بہادر اور یہ ہر ایک کتاب مولانا
علی دہلی موجود ہے۔

کلیات سورا۔ تصانیف و مثنویات و دواوین
ور رباعیات نثر کلام طبع انشا امرا رفیع السوا

مثنوی الکلام۔

کلیات نظیر۔ اکبر آبادی

کلیات تراب۔ مجرہ مجرہ میں بیچہ طبع ہیں

۱۔ دیوان۔ ۲۔ مثنوی مثنوی بیچہ طبع ہیں

۳۔ شجرہ قادریہ۔

کلیات حضرت۔ کلام شاعر مستند

بیان کریم الدین حضرت۔

کلیات ناسخ۔ دواوین و مثنویات و جاشیر

بیچہ طبع ہیں مگر بیچہ امام غفران حضرت مثنوی

کلیات آتش۔ طبع اول و ثانیہ عالی خواجہ بیچہ طبع ہیں

آتش کلمہ مولانا ناسخ۔